

steret selv, skal jeg ikke indlade mig paa at svare ham, det har allerede det ærede Medlem for Helsingør (Thomsen) gjort. Men for saa vidt hans Tvivl var rettet mod Regjeringen og særlig mod Justitsministeren, og hans Bemærkning altsaa gik ud paa, at det muligvis kunde være tvivlsomt, om ikke Justitsministeren havde taget Hensyn til Bedkommendes politiske Standpunkt ved Ansættelse af Høiesterets Medlemmer, saa lad mig saa bestemt, jeg fornaar, protestere imod noget Saadant, og jeg antager, at det høie Thing vil tillægge en Protest netop i min Mund nogen Betydning. Besskyldningen er ikke sand, og den skal ikke lades uimodsiget.

Solfstein: Jeg har bedt om Ordet for at gjøre nogle Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der bleve fremsatte af den høitærede Conseilspræsident for et Par Dage siden, og for at rette et Par Spørgsmaal til ham. Først jeg gjør det, vil jeg ganske kort gjøre det ærede Medlem for Helsingør (Thomsen) opmærksom paa, at det Naad, han gav Thinget, at søge Ministeriet fjernet igjennem Forhandling er af den Grund uden Interesse, at vi ere langt ude over den Tid, hvor vore Interesser dreiede sig om Ministerkriser og Ministeriums Forandringer, det vi søge, er at hævede Grundloven, og naar vi ere Modstandere af dette Ministerium og bekæmpe det, saa er det, fordi denne Regjering er absolut uforenelig med Retsstilstandens Bevarelse her i Landet. Det er ikke Politisk, det er ligefrem Kamp for Lov og Ret. Naar det ærede Medlem oplæste min Tale, saa takker jeg ham derfor. Det er en af de Taler, jeg sætter mest Pris paa af dem, jeg har holdt, navnlig af den Grund, at det egentlig er de Udtalelser, jeg den Gang fremsatte, som ere Grundlaget for min Position nu og indeholder Grunden, hvorfor jeg netop nu træder skarpt op, end jeg ellers vilde have gjort. Jeg skal imidlertid ikke gaa nærmere ind derpaa, og jeg vil anbefale det ærede Medlem atter og atter at læse den Tale, og jeg vil ønske, at han maa faae Nytte og Glæde deraf. — Derimod kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at det var nogen Skuffelse for mig at høre de Udtalelser, der bleve fremsatte af den høitærede Conseilspræsident i Anledning af de Bemærkninger, jeg havde gjort, hvor jeg særlig bestræbte mig for at gjøre det Standpunkt klart, som Folkethinget i en Række af Aar har indtaget, og pointere dets Fordringer, saaledes at enhver Misforstaaelse kunde sthydes bort, saa at det kunde blive i Virkeligheden indlysende for Alle, at det, vi ville, er naturligtvis først og

fremmest Hævdelsen af dette Things egen Ret, det er naturligtvis en Selvsølge, men at det er absolut foreneligt med Landstingets Ret, at Folkethinget ikke blot gaar ud paa at sthyde Landstinget bort fra den Ret, som det i Følge Forfatningen har, men at det, vi forlange, gjentagne Gange er motiveret ved den udtrykkelige Bemærkning, at man ikke derigjennem paa nogen Maade agter at bestride Landstingets Ret. Det er gjentagne Gange paavist, at det ikke er i Strid med denne, og ligeledes at det, vi forlange, ikke gaar ud paa at bestride den Kongemagten tilkommende Ret til at vælge sine Ministre og dens Veto, og at det heller ikke er forlangt, men at tværtimod det Modsatte er bestemt hævedt. Med andre Ord, det, vi forlange er kun, at Ministeriet skal regjere som et ansvarligt Ministerium paa Grundlag af Grundloven, der bestemt hæveder Nødvendigheden af Overensstemmelse mellem begge Rigsdagens Afdelinger. Jeg træde, at en saadan noget udførlig, maatte for udførlig Fremstilling af hele dette Forhold var til Nytte, fordi den kunde fjerne de Misforstaaelser, der komme frem fra den anden Side, Misforstaaelser, som for en Del vare foranledigede ved en heftig politisk Kamp, men maatte ogsaa ere ganske ufrivillige Misforstaaelser, der i alt Fald ere uheldige, fordi de vanskeliggjøre en Ende paa Striden, vanskeliggjøre en Forsoning. Jeg havde derfor haabet, at den meget ærede Minister, naar han tog Ordet, vilde gribe denne Leilighed til ogsaa fra sin Side at fjerne mulige Misforstaaelser og bidrage til en Klaring, til en Forstaaelse; men det var saa langt fra Tilfældet, at den høitærede Minister tværtimod gjorde Indtryk af, at det ikke var ham behageligt, at disse Misforstaaelser bleve fjernede, ja, jeg fik næsten det Indtryk af den høitærede Minister, at han hellere saae Misforstaaelse end Forstaaelse. Igjennem et temmelig langt Foredrag, igjennem en meget vidtløftig Argumentation, der endog støttede sig til mindre korrekte Citater, Hufommelses-citater af Blade og Betænkninger, som den ærede Minister fremsførte i Stedet for at læse Noget op, søgte Ministeren meget omhyggelig at paavise, at det, Folkethinget vilde, var Enevælde. Der var ikke Tale om nogen som helst Hensyntagen, alt det, der var jagt, kaldte Ministeren Bortforklaringer og Forsøg paa at komme fra det. Da dette er meget omhyggelig og bestemt imodgaaet fra flere ærede Medlemmers Side, navnlig af det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (H. Holm) og ligeledes af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), anser jeg det for overflødigt